

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisma brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrt leta 2:50.

Upravištvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“ ulica Vetturini št. 9.

Za oglase

se plačuje od četrstopenjske pete vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

K notranjemu političnemu položaju.

Vsled brezobzirnega in izzivajočega postopanja Nemcev in Bienensthove vlade nasproti Slovanom, je postal naš notranji politični položaj tako zamotan, kakor malokdaj poprej. V državnem zboru vlada sicer sedaj nekaj čuden mir, katerega pa utegne že jutre nadomestiti tak vihar, kakoršnega do sedaj nismo še doživeli v našem parlamentarnem življenju. Nemške prepotence mora biti enkrat konec. A konec je bode le tedaj, ako se korenito pomete z osebami, ki stoje danes na krmilu vlade in ki so dovolj dokazale, da nimajo najmanjšega smisla za avstrijsko politiko. Ljudje, ki niso prišli do spoznanja, da se v Avstriji ne da več vladati proti Slovanom, ki tvorijo veliko večino avstrijskega prebivalstva, taki ljudje niso sposobni za vladno, taki ljudje so celo državi in njenemu obstanku nevarni. Jako zanimiv članek o našem notranjem političnem položaju je priobčil te dni v čeških listih državni poslanec Udržal. Ker smo uverjeni, da bodo izvajanja češkega politika tudi naše čitatelje zanimala, podajamo jim v naslednjih kratkih potezah vsebino omenjenega članka, ki je približno ta-le:

Vsled skupnega nastopa avstrijskih Slovanov se je avstrijskih Nemcev polastila bolesta bojazen za njihovo nadvlado. Da je ta bojazen opravičena, kaže že dejstvo, da pripadajo „Avstrije geografično in etnografično Slovanom. Čim gorečnejše so Nemci na delu, da ostanejo na krmilu, tembolj se pojavlja pri Slovanih potreba edinosti, v kateri morajo nastopati, ako hočejo priti do svojih državnih, ekonomskih, narodnostnih in socialnih pravic. Kako so avstrijski Nemci slavili solidarnost Nemške z Avstrijo o priliki aneksije Bosne in Hercegovine! V sanjah so že videli njih izveličanje, namreč združenje

vseh Nemcev. Toda v to veselje je padla tudi grenka kapljica, to je, da se je število Slovanov v Avstriji pomnožilo za 2 milijona. To jih pa ni nič menilo v proslavljanju nemškega zaveznika, v katerem so videli močno zaslonbo za njih delovanje v naši državi. Tako postopanje je dovelo do ustanovitve „Slovanske Jednote“. Ta nima sicer podrobno izdelanega programa, ali nje princip je odločno odklanjanje nemške hegemonije, ki Slovane ovira v njihovem političnem in gospodarskem razvoju. Naš nemški zaveznik žanje slavo in pobira gospodarske koristi, mi pa moramo plačevati stotine milijonov. Ko pride čas za plačevanje, prespe tudi avstrijski Nemci svojo vsenemško pijanost. —

Nemški zaveznik je se svojim nastopom proti Rusiji, ki je za sedaj nesposobna za kako akcijo, samo zavaroval svoj lastni hrbet. Torej zavezal se je samo iz sebičnosti in nam v škodo. Nova draga oboroževanja, za katera se imamo samo njemu zahvaliti, so spravila našo državo v finančno bedo, ki nam za nedogledno dobo onemogoči izkoriščanje naših pozicij v anektiranih deželah. In četudi kedaj postanemo zopet sposobni za kako akcijo, bo na jugu vse tako okupirano od nemškega (in tudi mažarskega) kapitala, da se ne bomo mogli nikdar več preriti do vodilne pozicije.

Dasi zatrjajo Nemci, da je Avstrija nemška in da mora ostati nemška, vendar dokazujejo čisto njihovi voditelji, da jim nedostaja vere v to. Trdno se oklepajo centralizma, ki jim je pomagal do hegemonije v tej državni polovici. Zato iščejo kakega izhoda, ki naj bi podaljšal njihovo hegemonijo. Najprej so skušali Galicijo odstraniti iz centralne državne zveze. Ko se je ta nakana izjalovila, so se laskali Poljakom, katere so spravili tako daleč, da čisto postopajo proti svojim krvnim sorodnikom.

Po aneksiji Bosne in Hercegovine so pa začeli obračati svojo pozornost jugu. —

Kar naenkrat so našli v svojem srcu ljubezen do trializma; kajti vsako parcijelno rešenje avstrijskega vprašanja, bi bilo usodno za avstrijske Slovane ki bi bili po sedanjih nemških aspiracijah razcepljeni ter bi ne mogli v narodnostnih vprašanjih skupno nastopati. —

Igra Nemcev je bila prozorna: po stari navadi so hoteli razpaliti prepir in razdor med Slovani.

Ali hvala Bogu so voditelji Jugoslovanov razumeli, kam merijo Nemci, ter v odgovor na tako politiko ustanovili „Slovansko Jednoto“. Nikdar se ne bo moglo dovolj ceniti zasluge Jugoslovanov, da je iz njih prišla misel na ustanovitev tako velike politične in tako močne taktične organizacije.

V sedanjih časih, ko se vse poganja za ječnakost, moreta le med enakopravnimi vladati red in mir. Ako se torej hoče, da v naši državi vladata red in mir, se mora nam Slovanom tudi priznati naše pravice, katere nam po temeljnem državnem zakonu pripadajo. To se do sedaj ni zgodilo in temu so bili krivi vladni zistemi. Sedanja Bienensthova vlada se je posebno žilavo pokazala v odbijanju pravičnih zahtev Slovanov ter si s tem pridobila zaslugo, da se je ustanovila „Slovanska Jednota“. „Slovanska Jednota“ združuje sedaj v svojem taboru veliko večino avstrijskih Slovanov in ne bo dolgo, ko bodo v nji združeni vsi Slovani.

Bienensth je napovedal Slovanom vojno in sedaj žanje sadove njegove protislovanske politike. Jediní njegov rešitelj je sedaj žuganje s § 14. To je že začetek — konca.

Torej Nemci v Avstriji že čutijo pogin njihove hegemonije ter skušajo v tej zmešnjavi rešiti, kar se še rešiti da.

Dr. Franko.

je prijadral tako daleč, da ga celo agrarci več ne marajo. Ta mož je igral pri ravnokar minulih volitvah ulogo, ki bi se je moral sramovati vsakdo, kdor da količjak na svojo možatost. Barantal je sedaj s to, sedaj z ono stranko. Srebeli so ga namreč tisočaki, ki jih je največ izdal za „Kmečki glas“ in za agitacijo. Usiljeval se je tam, kjer je imel količjak upanja, da prodere pri volitvah. Danes vedo agrarci, da jih je dr. Franko vodil za nos, kajti za njih hrbtom se je zvezal z Gabrščekom, s katerim sta brila norce iz zaslepljenih agrarcev. Kovala sta načrte in po svoje postavljala kandidate. Slepí agrarci so pa ponižno kimali in vsemu pritrdili, kar jim je zapovedal njihov šef, dr. Franko.

Svoj čas smo priobčili pisma, katere je pisal dr. Franko dr. Gregorčiču v zadevi pogajanj, enako smo priobčili pisma, katere je pisal dr. Gregorčič dr. Frankotu. Iz teh pisem je bilo vsakteremu razvidno, da je bil dr. Franko pri teh pogajanjih neodkritosrčen. Uže takrat je bil za hrbtom agrarcev zvezan z Gabrščekom. Gabršček je namreč Frankota hudo zgrabil za vrat. Revčev mu je postavil na prsi ter rekel: Ti, ali tako, kakor jaz hočem, ali te pa tako razmesarim, da ne boš smel stopiti nikdar več pred javnost. Ko je na prvi hip Franko omahoval in mu ni hotel dati trdne besede, ga je „Soča“ koj sunila pod rebra ter mu zabrusila v obraz fikfakovec, politični šušmar, ki mu je je za žep itd. Teh strel in kanonov se je Franko zbal. Tekel je h Gabrščku in se mu popolnoma udal, kajti Gabršček sicer bi ne odnehal od gromenja. In kako zna ta človek grmeti, strele spuščati in vihteti mesarski nož, menda ve marsikdo.

Gabršček Frankota pa dobro pozna in zaradi tega je zadostovalo nekaj bli-

Literarno pismo.

Da bi se pri nas pisalo in tiskalo ravno premalo, tega ni mogoče trditi, a struja, ki vlada v zadnjem času, je nekam čudna. Vse polno je tistih vzdihov, tistih nerazumljenih — in tudi nerazumljivih — duš, povsod črtice in pike in taka navlaka. Zdrave, krepke hrane je razmeroma prav malo. Manjka pač našim pisateljem to, kar se je že dostikrat na različnih mestih povdarjalo. Z narodom so naši mladi izgubili vse stike: ne poznajo več narodnih običajev, ne narodove duše. Hlastajo za tisto razboljeno, kilavo svetovno melanholijo, zdravih in pravih ljudi okoli ne vidijo. Naša mladina se je v veliki meri navzela tega duha — cankarjanstva bi skoraj rekel — kar ji žalibog ni na korist. Druga napaka je tudi premalo poznanje sveta, premalo opazovanja. Naši moderni so nekako preveč samiljubni, zatelebani le v svoje srce in svoje misli. Ne vidijo ničesar zunaj v svetu, alfa in omega vsega jim je le lastni jaz. In tako vzdihujejo po cele knjige svojih malenkosti in trpinčijo s tem čitajoče občinstvo. V svoji domišljavosti so nekako razžaljeni, ako jim človek svetuje, naj take stvari obdrže raje doma.

Kakor pa vsaka stvar dobi svoj odpor, tako se tudi v našem slovstvu počasi pojavlja nekaj več zanimanja za pripovedovanje, za povesti v pravem pomenu te besede. Pred seboj imam prvenca izpod peresa mladega pisatelja: „Veliki punt“. (Spisal Alojzij Remec, Gorica 1909). Povest ni ravno posebnost, a se čita gladko in prijetno. Pisava je iz naroda za narod. Dejanje je vzeto iz one tužne dobe v naši zgodovini, ko si je kmet začel sam iskati svojih pravic, ker mu jih oblasti niso hoteli dati. Za staro pravdo se je postavil narod in hotel imeti nazaj, kar je bilo njegovega. Seveda zastoj. Vojaska premoč je premagala in uporniki so storili bridko smrt, njih kri je poskropila tla današnjega Travnika v Gorici. — Večinoma se pisatelj peča s Tolminci; tam gori je bil tudi glavni sedež upora, odkoder se je razširil čez Brda in tudi po Vipavskem. Povest ima zgodovinsko ozadje, prepleta jo pa ljubezen med Ivanom in Anico, brhko Ročinko. Škoda le, da se pri nas tako malo vpoštevata zgodovinske dogodke. Imamo že zgodovino, tega ni treba tajiti, a poznamo jo premalo. Saj zgodovina vendar niso le dogodbe posameznih velikih mož, ampak bitje in življenje naroda samega. Koliko gradiva leži še neporabljenega, koliko pozab-

ljenega in dosti je že izgubljenega. Remec ima čisto prav, da se je lotil te strani v našem slovstvu; tu je pot še neuglajena in dela dovolj. Narod mu bo gotovo hvaležen, kajti povesti te vrste so imele in bodo še imele vedno dovolj čitateljev. Priporočati moram knjigo posebno ljudskim knjižnicam na deželi. Ljudstvo naj čita, naj vidi, da so bili naši predniki tudi možaki, ki so se znali postaviti za sveto stvar.

Še neko drugo knjigo moram omeniti danes, t. j. „Grażina“ in „Grażanica“. (Prevedel M. A. Ternovec, Gorica 1909) — „Grażina“ je zložil poljski pesnik velikan Adam Mickiewicz, „Grażanica“ pa Puškin. O prevodu je napisal oceno v „Zvonu“ (l. 1909 št. 10) že g. Glonar. Povedal je tam jasno, da Ternovecovi prevodi niso za nič. Meni tudi ni umljivo, čemu ljudje s takim jezikovnim znanjem hočejo biti slovenski literati. Gre tak-le možak, prestavlja kako stvar v svojo zabavo in potem nadleguje občinstvo s prevodom, ki je navadno tak, da je joj! Naj ga da čitati prej kuharici ali komu, da bo videl učinke, potem menda bi ga ne dal tiskati nikoli.

Posebe mi je še omeniti Ternovec jezika. To je res unikum! Mož ne pozna najnavadnejših pravil, kuje in veže besede, kot mu ravno pride. Zdelo se mi

je, da imam Koseskega pred seboj, ko sem čital ta zmašila. V predgovoru pravi, da je skušal pisati jezik, kot ga narod govori, in da se je čuval vseh „slovniških nestvorov“. Ti ubogi narod, ki govoriš tak jezik! Tak h „nestvorov“ — po Ternovcu je to naroden jezik — pa kar mrgoli v tej knjižici. N. pr. „primetba“, je bil „pričeščen“ (rus. obhajanje), „v mladenčeskem letih“, „soperec“ — „mladenec“, „glagole so ti podjarmili“ (osvojili menda, ali prisvojili!), „podhukovati“, „kedar se ni podaval, ukazala je itd.“ „morda izpodbodem katerega pesnikov“ itd. Kot uzor sloga in jezika še tale stavek: „On nagiblje skledo zmage na stran Sitrinov, ukazuje prenesti Gražino na svoj grad in je umrl poleg nje v plamenih gromače“. Presneto mora g. Ternovec imeti fino uho, da je slišal narod tako govoriti. Meni to doni bolj po Koseskijevsko n. pr.

Tu černo gomazi in vije se v zmes ostudne červadne plast, skat oistro bodeč, repon skaloplez kladivana grozniga ljuta pošast...

(Vodotop-Koseski str. 50).

To je pač podobno jeziku g. Ternovca. Kedor pa piše dandanes pri nas tak jezik, tega je treba odpraviti enkrat za vselej z literarnega polja.

Radovan.

Praški češki politik o položaju.

Nek praški češki politik se je sledeče izrazil o našem notranjem političnem položaju: Ako se hoče, da poslanska zbornica redno in mirno deluje, se morajo najpoprej pogoji za to vsvariti ali pa se morajo stranke zjediniti o pogojih, pod katerimi bi bilo delovanje možno. Umirovljenje dr. Schreinerja in dr. Hochenburgerja je najmanjši in na sebi najumevnejši pogoj, ker se ne spodobi, da bi pri reševanju najsilnejših državnih del taki ministri, ki provzročujejo nemir in nezadovoljnost, agitatorično, razburljivo in razdiralno delovali.

Kriza na Ogerskem.

Skoro gotovo je, da dobi grof Andrássy nalog, da sestavi novo ministertvo.

Knez Ito

najboljši japonski državnik, je bil v turek v Harbinu od nekega Kitajca ustreljen. Morilca so zaprli.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravnistvu: Štirje v Batah so darovali 8 K.

Domače in razne vesti.

Izid deželnozborskih volitev v skupini slovenskega veleposestva. Pri današnji volitvi slov. veleposestva so bili izvoljeni liberalni kandidatje Anton Klančič, Matija Rutar in dr. Franko. Prva dva sta dobila po 59 glasov, zadnji pa 58 glasov. Naši kandidatje so dobili in sicer Zucchiati 52, župnik Grča 52 in Bolko 51 glasov. Za danes naj povemo le to, da je bilo oddanih 111 glasovnic, dočim je bilo volilcev le 110.

Večina komisije je bila liberalna. O nepostavnostih, katere so zakrivali, bode govora na pristojnem mestu, katero je deželni zbor. Odbijala so se namreč svojevoljno pooblastila našim volilcem. Pripuščalo se je tudi, da so volili taki volilci, ki so že enkrat volili pri volitvah v kmečki skupini itd. itd. Zadnja beseda o teh volitvah: ni torej še izrečena.

Gabršček contra Gregorčič.

Znano je našim čitateljem, da je bil dr. A. Gregorčič pred časom pred prvim sodnikom oproščen od obtožbe, katero je naperil A. Gabršček proti njemu vsled izjave, katero je podal dr. Gregorčič pred preiskovalnim sodnikom v zadevi znane tiskovne pravde o 600 kronah, katere mu je pred leti dal dr. A. Gregorčič, ki pa se bode šele vršila pred porotniki. Gabršček se je vsled dr. A. Gregorčičeve izjave, katere je v tej zadevi dal na zapisnik, pred preiskovalnim sodnikom čutil žaljenega. Naperil je tožbo zoper dr. A. Gregorčiča, a je v prvi inštanci pogorel. Uložil je proti prvi razsodbi priziv in vsključna obravnava se je vršila danes zjutraj ob 11. uri pred okrožnim sodiščem, kjer je A. Gabršček zopet imenitno pogorel. Potrjena je bila namreč razsodba prvega sodnika. Gabršček je danes za eno blamažo bogatejši. Gabrščekova ovadba zdela se je najbrže njegovemu zagovorniku pred prvo inštanco dr. Levpuščeku najbrže tako neumna, da ga pred drugo inštanco ni več zagovarjal on, marveč prepustil je to delo dr. Jancu.

Izid dež. zborskih volitev v trgovski zbornici. Včeraj je izvolila goriška trgovska zbornica v deželni zbor dr. Josipa Pettanina in Josipa Venuttija.

Shod S. S. C. J. za goriški dekanat javlja svojim članom in drugim p. n. preč. gospodom duhovnikom, da priredi prihodnji četrtek, dne 4. nov. svoj mesečni sestanek. Na dnevnem redu je predavanje in razgovor „O gojitvi petja šolskih otrok“. Predmet je zelo aktualen. Prijazno so povabljeni h sestanku člani in vsi preč. gg. duhovniki, ki se za to zanimajo. Sestanek se vrši v prostorih Centralnega semenišča in se prične ob 10 h predpoludne.

Odklivanje. — Bivši ravnatelj državnih železnic v Trstu, Avgust vit. Ruff, je bil o priliki njegovega umirovljenja odklivan z vitežkim križcem Leopoldovega reda.

„Soča“ in spoved. — Kadar ne gre liberalna politika „Soči“ in nje pisarjem prav izpod rok, takrat se navadno zaletijo v verske navade ali cerkvene predpise in zapovedi, češ, s tem najbolj v živo zadenemo naše „klerikalce“. Namen jim je pač le, ohladiti svojo jezico nad „klerikalci“, ki smo toli „hudobni“, da jim nečemo prepustiti prostih rok v njih koristolovni politiki. Poraz pri volitvah je „abstinente“ v „Sočinem“ uredništvu hudo razgrel. Veselih obrazov so gledali, s kako gotovostjo izteguje njih šef roke po košu svetlih kronic, ali tu nastopijo „klerikalni“ volilci, izpodmaknejo svitile krovnice, in — z Bogom vse bogate nade na šest „debelih let“! — V srca „Sočinih“ pisarjev se je pa naselila huda jeza in maščevalnost, in da si to jezo nekoliko ohladijo, hajd z loparjem po spovedi naše katoliške vere!

Kmečkega fanta — seveda naprednjaka — pošljejo k spovedi v vas bližnje okolice — dražit gospoda „nunca“ z izpovedanjem, da je „liberalno“ volil. G. „nunc“ mu neče dati odveze, če ne obljubi, da ne bo več liberalcev volil. Fant obljubi in dobi odvezo, ali k obhajilu ne gre, ker ceni bolj zakramente nego g. „nunc“.

In ta neslana bajka je imela uliti kapljico hladila na razbeljeno jezo „Sočinih“ pismoukov!! Medlo zadostilo!

Bakljado je uprizorilo tukaj nastanjeno vojaštvo na čast polkovniku-brigadirju Stöger v četrtek zvečer, ker je bil imenovan generalom.

Imenovanja v tukajšnji garniziji „Personal Verordnungsblatt“ javlja sledeča imenovanja v goriški garniziji:

Stotnik Ivan Trampus 47. pešpolka je imenovan majorjem; nadporočniki Franc Pacal, Demetrij Košuta in Viljem Hlavka so imenovani stotnikom, slednji je prestavljen od 45. pešpolka k 47.; poročnik Klein je imenovan nadporočnikom. Nadporočnik Karl Lauer 47. pešpolka je pridelen generalštabu.

Štabni zdravnik dr. Julij Kapper je imenovan nadštabnim zdravnikom II. razreda in istočasno kot sanitetni šef garnizije.

Računarski praporščak Angelj Hribar 47. pešpolka je imenovan računarskim poročnikom ter prestavljen k 87. pešpolku v Pulj.

Praporščak Schrittwieser tukajšnje podružnice vojaškega oskrbovališča je imenovan akcesistom.

Dr. Franko izstopil iz agrarne stranke? V nekem slovenskem listu smo čitali te dni, da je dr. Franko izstopil iz agrarne stranke. Ali je res in v katero stranko je vstopil in ali bo osnoval novo stranko in novo glasilo, tega ne vemo. Vkljub tej govorici pa so ga agrarci volili pri današnji volitvi iz veleposestva. Zares lepe novice!

Tudi Saunig — tako pravijo — je istopil iz agrarne stranke. Podgane zapuščajo barko, ko se ta potaplja. Pravijo, da sta Franko in Saunig največ žrtvovala za „Kmečki glas“. Kdo bo sedaj zalagal, ne vemo! Menda ne Mrmo! V „Kmečki banki“ pravijo da je suša vzlic deževnem vremenu! Naročniki ne plačujejo, inserati nesejo malo, dohodkov od nikoder, Lahon tiskar Obizzi, pa le hoče imeti plačan list. Kaj bo, kaj bo!

V Trstu otvori 1. nov. novo odvetniško pisarno dr. Feliks Kovačič, ki bo ekskuriral vsaki teden tudi v Komen in v Sežano.

Renče. Poročila sta se Rafael Piščanc, c. kr. pošt. sprevodnik iz Bar-kovelj in Ivanka Pipan iz Renč. Bog daj srečo!

Občinske volitve v Povirju. Pri občinskih volitvah v Povirju na Krasu, ki so se vršile 25. t. m. je zmagala S. L. S.

Spremembe v sodnijski službi.

Deželnosodni svetnik in predstojnik okrajnega sodišča v Pazinu, g. Rihard Pistotnig, je premeščen k deželnemu sodišču v Trst. Deželnosodnim svetnikom so imenovani: okrajni sodnik z naslovom in značajem deželnosodnega svetnika Otelu Brelich pri deželnem sodišču v Trstu, okrajni sodnik Rudolf baron Farfoglia deželnega sodišča v Trstu za to deželno sodišče, okrajni sodnik Anton Vidoz v Gorici za Gorico, okrajni sodnik Viktor Devetak v Rovinju za Rovinj in okrajni sodnik področja višjega deželnega sodišča v Trstu, pridelen kot tajnik konzularnemu višjemu sodišču v Carigradu, dr. Bazilij Baziljadis, za deželno sodišče v Trstu. Poslednji ostane na dosedanjem mestu. Okrajni sodnik dr. Božidar Stega, ki je imel naslov deželnosodnega svetnika je imenovan efektivnim deželnosodnim svetnikom, ter ostane, kot do sedaj, pridelen predsedništvu višje deželne sodnije v Trstu.

Nepošten sluga. — Pred nekaj meseci je bil pri tukajšnji laški „Banca Friulana“ sprejet neki Marij Pipp kot drugi sluga. Njegovo vedenje ni dalo do sedaj nikdar povoda kaki pritožbi. A minuli petek si je ta sluga, ne ve se na kak način, osvojil jeden „šek“ za 10.000 K, katerega je spravil pri tukajšnji podružnici „Kreditne družbe“ v denar ter potem izginil. To stvar so takoj naznanili oblastnjam, da ga zasledujejo.

V četrtek popoldan pa se je policiji posrečilo Pippa prijeti in sicer na Reki, kjer se je nahajal v družbi neke ženske. Pri njem so našli skoro ves denar. Izročili ga bodo tukajšnji sodnji.

Mesnice v mestu bodo od 1. novembra t. l. odprte ob delavnikih do 6. ure zvečer, ob sobotah pa do 9. ure. Ob nedeljah bodo mesnice zaprte.

Okrajna bolniška blagajna. — Tržaško namestništvo je razveljavilo naredbo tukajšnega municipija, vsled katere si je municipij hotel osvojiti pravice ravnateljstva pri tukajšnji okrajni bolniški blagajni.

Še nekaj o Ferrejevi zadevi. — Ko so vsi listi poročali, da nastane zaradi usmrtnice Ferreja na Španskem revolucija ter da je ministerstvo in celo kralj v nevarnosti, da jih revolucionarji napadejo ter usmrtnijo, je francoski list „Le Matin“ odposlal svojega poročevalca v Madrid, da bi poročeval o strašni zmešnjavi, ki bi tam vladala.

Poročevalec je bil kaj iznenaden, ko pride v Madrid ter najde tam vse mirno in v redu, kakor zadnjikrat, ko se je tam mudil. Svojemu listu je javil, da mesto ni samo navidezno mirno, marveč da je mir realen.

Dalje je poročal, da se je hotel prepričati, da-li je res, da kralj ne zapušča svojega dvora. Komaj je pa bil pred dvorom je videl kralja, ki se je, kakor običajno, v avtomobilu peljal na izprehod brez nikakega varstvenega spremstva.

Konečno je poročal dopisnik, da se Španci sploh malo brigajo za smrt Ferreja, akoravno bi to moralo njih najpoprej zanimati.

Kaj pa pravijo naši Ferrerevci k temu?

Ukradeno kolo. Minulo ned. je nepoznan človek v Podgori ukradel kolo Ivanu Terpinu, katero je pustil pri vratih na cesti med tem, ko je šel v hišo po neko stvar, ki jo je bil pozabil. Kolo je novo ter nosi znamko Batjel, št. 20.251. Stvar se je javila na pristojno mesto.

Nesreča. — Pri delu neke ceste v Lokavcu sta bila hudo poškodovana Franc Černigoj in Stanislav Vidmar iz Lokavca od nekega drevesa, katero se je nepričakovano zavalilo nad cesto. Prepeljati so ju morali v tukajšno bolnišnico.

Tatovi so pred par dnevi ponoči vdrli v stanovanje krčmarja Breganta v Podgori ter odnesli perila, obleke in drugih reči v skupni vrednosti 80 kron. O tatovih ni sledu.

Drobtinice.

Grški kralj se odpove. Na Krfu se uporno vzdržuje vest, da se grški kralj odpove prestolu ter da se izseli iz Grške. Nemški cesar Viljem je stavil svojo palačo Achileion na Krfu na razpolago prestolonaslednici Sofiji, ki je njegova sestra.

Mladoturški izletniki na Dunaju.

Nad 200 mladoturških izletnikov je prišlo v sredo zvečer na Dunaj. Na kolodvoru jih je pričakoval župan dr. Lueger, zastopniki vseh ministerstev, zastopniki vseh vojaških in civilnih oblastij ter stotnija vojakov z godbo. Izletniki so bili z velikim navdušenjem pozdravljeni.

Najglobokejše rov pod zemljo.

V rudnikih pri Paruhovici v Šleziji so dospeli z vrtanjem v globočino do 2003 metre pod zemljo. Dalje več niso šli, ker se stroški vrtanja razmeroma povečujejo. Najglobokejši rov se pa nahaja v Čuhovi v Šleziji, kjer so dospeli do 2240 metrov pod zemljo.

Hrvatsko vseučilišče v Čikagu.

V Čikagu se je ustanovil narodni hrvaški odbor, ki mu je svrha nabirati prispevke za ustanovitev čisto hrvaškega vseučilišča v Čikagu.

Književnost.

13 iger in šaljivih prizorov za samoženske in samomožke vloge je izdala naša tiskarna te dni. Posebno šaljivi prizori so polni zdravega humora in bodo vzbujali vseobčo veselost, ko se bodo predstavljali. — Možki šaljivi prizori naj se igrajo živahno in s povdarkom domačega narčja. Knjižica, obsegajoša 170 strani, se dobiva v naši tiskarni. Izvod stane 1.40 vin. Društva bodo z veseljem segla po tej knjižici.

Krojaška zadruga

GORICA

P. n.

Povodom pričete jesenske in zimske sezone dovoljujem si Vašemu blagorodju udano naznaniti, da so nam došle že vse zadnje novosti

modnega blaga

kakor volne, flanele, forštajne in razno drugo blago. Dovoljujem si, Vas radi tega prositi, da nas počastite z Vašim cenj. obiskom in si ogledate vse novosti, ali pa blagovolite naročiti vzorce kateregakoli blaga, koje Vam pošljem radovoljno franko na dom, da se prepričate o naši krasni in najmodernejši izbiri.

Nadejaje se blagohotnega vpoštevanja te prošnje, bilježim odličnim spoštovanjem

Teodor Hribar.

skanja v „Soči“, da se je Franko zbal preteče nevihte, katero mu je oznažala „Soča“. Tako je prišlo do pakta med Gabrščekom in Frankotom — preko glav slepih agrarcev. — Sedaj pa, ko so agrarci spoznali, da jih je Franko za nos vodil in da so bili s Frankotom vred Gabrščekov privesek, kakor smo mi venomer trdili, sedaj pravimo, ko se je maščevala Frankova nelepa politična igra in so bili tepeni tudi „nedolžni“ agrarci vsled neodkritosti njih voditelja in hinavskega vedenja istega napram njim, sedaj so postala tudi Frankotu vroča tla v agrarni stranki.

Zadnje čase opazujemo v „Glasu“ nek za Frankota neprijeten ton pisanja. V glasilu, katerega je ustanovil dr. Franko in ga do zadnjega časa — kakor se govori — vzdrževal, merijo nanj neke strelce. V zadnjem „Kmečkem glasu“ pa so odkrito povedali, da ne odobrujeje Frakove politike.

V nedeljo so namreč sklicali socijalisti shod v Vrtojbi na katerem je dr. Tuma rekel tudi te-le besede: „Kmetje, vodstvo kmečke stranke Vas je naravnost farbalo, ali boste še ostali v taki stranki, ali se boste pustili še nadalje farbat in prodajati!“ — Nadalje je rekel dr. Tuma: „... Posebno so se dajali zavajati (agrarci) na kriva pota po svojem voditelju dr. Frankotu, ki je stranko naravnost izdajal in prodajal“.

Na te Tumove besede je odgovarjal navzoči Mrmolja, ki je rekel med drugim tudi to le: „Priznavam, da je naš vodja dr. Franko stranko zavajal na kriva pota, da je pa to naš vodja zakrivil, še ne moremo govoriti, da je stranka izginila“. Nadalje: „Stranki je dr. Franko s svojo neprevidnostjo le veliko škodoval...“ Potem pa pravi Mrmolja: „... Imeli smo v dveh letih uže troje volitev in zraven še nesrečno zbranega vodjo...“

Kaj si danes misli dr. Franko, ko ga lastni pristaši tako slikajo? Nam se pa ta komedija nekam čudna zdi. „Glas“ namreč ravno na vrhu tega poročila prinaša masno tiskana imena kandidatov za veleposestvo, med katerimi se blesti tudi ime dr. Frankota.

Človek ne ve, ali bi se smejal, ali pa obžaloval agrarce ob tako žalostni ulogi, katero igrajo.

Sadna razstava pri Sv. Luciji.

(Dalje.)

V nedeljo, dne 3. oktobra ob 11. uri predpoldne je predsednik kmetijskega društva, g. Jakončič, s primernim govorom otvoril razstavo; pozdravil je prisotna voditelja okrajnih glavarstev goriškega in tolimskega, gospoda c. kr. dvornega svetnika grofa Henrika Attems-a in c. kr. namestništvga svetnika Bogoljuba Prinzig-a in zbrane razstavljavce in goste. Na to se je vršil obhod razstave, ki je vzbudila občno občudovanje.

Popoludne je bil na Vugovem prostornem dvorišču kmetijski shod, o katerem se lahko reče: „Malo nas je bilo (zlasti kmetov), pa smo bili ljudi.“ Prvi govornik, Ernest Klavžar je govoril o pomenu in namenu razstave. „Zdaj vlada v naši sadyereji še največja zmešnjava. Naši sadyerejci sade vse, kar jim prihaja v roko, naj je dobro ali slabo, naj se prilega njihovim zemljam ali ne. Zato imajo nebroj sadnih vrst jabolk in hrušk. Nič ni preračunjeno, nič premišljeno, ali daje kaj dohodka ali ne. Taka sadyereja je puhla baharija, ker razodeva v številu nasajenih dreves in v množini pridelka nekako navidezno bogatstvo, dočim je izkupilo za ves pridelek tako neznatno, da se posestnik posebno v sedanji draginji delavnih močij skoro obotavlja, ali bi potrgal in pospravil svoje sadje ali ne

in zato je zadovoljen, kadar se oglašajo inozemci za možno sadje, da jim ga otrese in oklati kakor orehe in ga odda po ničevi ceni. Nasledek takega gospodarstva s sadnim pridelkom je ta, da zgublja naš gorski kmet polagoma veselje do sadyereje, da zanemarija svoje nasade in jih prepušča božjej previdnosti“.

Sadna razstava je nekak inventar našega sadnega imetja, napravljen v namen, da odberemo kar je dobrega, našim zemljiščem in legam primerne in da opustimo vse to, kar se ne prilega našim krajem in razmeram in kar nima v kupčiji prave vrednosti. Govornik navaja v izgled, kako so v drugih naprednih deželah uravnali sadyerejo n. pr. na južnem Tirolskem, Štajerskem Avstrijskem in drugod in koliko dobička jim nosi in priporoča, naj sadyerejci sade malo izbranih vrst, pa vsake vrste mnogo dreves; te naj pravilno oskrbujejo, previdno tržejo, hranijo in spravljajo v kupčijo, pa bode ves drugačen vspeh od sadyereje, kakor je sedaj. Na podlagi dosedanjih skušenj naj se določijo sadne vrste in napravijo drevesnice za vsako posamezno pokrajino. —

Drugi govornik, g. ravnatelj Anton Štrekelj, je govoril o predmetu: „Kakšno je sadyarstvo v naših gorah in kakšno bi lahko bilo“. Sadyereja je najlepša kmetijska panoga, ona razveseljuje in blaži človeka, prinaša pa ob enem tudi lepe dohodke. A pri nas ni sadyereja še na pravem višku, o tem se prepričamo, če si ogledamo sadno drevje, ki je večinoma polno mahu in lišaja, v obče slabo oskrbovano. Treba se poprijeti pravičnega sajenja in oskrbovanja. Sadijo naj se samo nekatere kupčijske vrste in sicer naj se sadijo samo lepa ravna drevesa.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Vrtojba. Mrmolja pred porotniki zaradi požiga lastne agrarne hiše. — V nedeljo 24. t.m. je socialna demokracija sklicala javen shod. Po volitvi predsednika dobil je besedo dr. Tuma. Govoril je mnogo o deželnozborskih volitvah, pri kateri priiliki je bral hude levite agrarcem in liberalcem. Pričujoč je bil tudi Mrmolja in zdelo se je, kakor da bi sedel na obtožni klopi. Dr. Tuma je očital agrarcem, da je bila njih politika otročja in to da je ravno krivo, da stoje zdaj na razvalinah podrtih agrarne hiše, katero so sami zažgali.

Agrarci so se začeli zagovarjati ter so sami priznali, da se prav nič ne razumejo na politiko. Mrmolja pa je zavračal vso krivdo na dr. Frankota. Mrmolja je na koncu celo rekel, da je bil dr. Franko v tajni zvezi z Gabrščekom. Izgovarjal se je, da tega do zadnjih dni niti slutil ni.

Renče. — V „Primorcu“ se neko revše zaletava v našega somišljenika Arčana, češ, da je prišel nalašč zato iz Bosne, da je agitiral za klerikalce. Veseli nas, da imajo liberalci tak rešpekt pred omenjenim! Povemo pa, da dotični gotovo ne bi bil prišel domov, ako ne bi bil bojan. — Tudi župnika omenja prav pohvalno v par vrsticah. Piše namreč, da je bil župnik na dan volitve za policaja, da je volivcem pretil, žugal itd. Vsak otrok ve, da to ni res! Le poročevalec v „Primorcu“ ne ve, kako bi se znosil in kaj bi nalagal o župniku. Sicer pa bi ne škodovalo, ko bi bil še en policaj, ki bi dobro pazil na policijsko uro; te namreč nimamo pri nas.

Iz Kobarida. — Nikoli si nebi upali misliti, da so naši liberalci tako dobri kristjani. Skromnost je lepa čednost, kaj ne? No, kdor bi postal rad skromen, v Kobarid se pridi učiti! Enega cellega poslanca so vdobili v četrtek in se ta je samo Andrej Gabršček, pa so od samega veselja kar znoreli! Seveda, če mora človek toliko časa čakati, kakor

so morali letos liberalci na svojega poslanca, potem pa ni prav res nič čudno, če postane navsezadnje nekoliko nervozen. Tako so tudi naši liberalci naredili v taki nervoznosti eno veliko nemurnost: demonstracijo po Kobaridu. Naprej je šla trobojnica. Ampak zibala se je tako nevarno na vse strani, kakor liberalna barka v naši lepi deželi. Seveda se ni sama zibala, ampak še bolj stari mož, ki jo je nosil. Pa kaj to nas briga! Saj zaradi „klerikalnega“ vina ni mož niti enkrat padel na tla. Torej molčimo! Potem je korakala slav. kobariška godba polnoštevilno. Če smo prav šteli, jih je bilo pet. S posebno slastjo je godla, ali pravzaprav stokala tisto „Mi smo vojaki-korenjaki“. Ampak prosim vas — tile kobariški godci in pa vojaki-korenjaki! Hudomušni jeziki hočejo vedeti, da znaša starost vseh teh godcev skupaj tam blizu 300 let! Zdaj si lahko predstavljate te vojake-korenjake! Demonstranti so pa dajali od sebe glasove, kakor da bi hoteli na vsak način nadomestiti tiste glasove, ki so manjkali do zmage Miklaviču, Vrtovcu, Križniču, Obljubku, Frankotu, in še enkrat Frankotu, Štreklju, in še enkrat Štreklju. G. sodni svetnik Fabjan je znan kot jako radodaren, in tako nosi tod marsikateri revež tudi njegovo obleko. Med demonstranti se je pa posebno odlikoval s svojo sumljivo „navdušenostjo“ nekdo, ki je demonstriral proti g. Fabjanu v Fabjanovih hlačah. Kaj pa je to kaj čudnega! Če bi hoteli vsi taki ostati doma, kdo bo potem pa demonstriral? Tudi hvaležnost ima svojo mejo, kajpada! Tudi nežni spol ni ostal doma, pa se ni prav nič nežno obnašal; zakaj, če ne bi vedeli, da smo v Kobaridu, bi mislili, da smo v Trstu v starem mestu. Eno glavnih ulog v tem tropu ljudi so imeli pa mali kobariški naprednjački. Kadar so ti zavpili: „Zivio Gablsce-e-ek!“, vselej so jih starejši ubogali in tudi zavpili, kakor se pač spodobi. Tako je šlo naprej: gugajoča „fana“, stokajoča banda, piskajoči otroci, kreščee ženske in tuleči možki. Svar je bila jako zabavna. Te smešnosti ni popravila niti navzočnost tukajšnjega g. sodnika, ki je tudi demonstriral s celo družino. Druge nesreče ni bilo, izvzemši morda kakega liberalnega birta, ki je moral pojiti žejna grla-zastonj!

Peto kolo pri potrtem liberalnem vozu je grozilo nekemu kmetu iz neke vasi na Kobarškem: „Glej, da boš volil z našo stranko!“ Kmet nato: „Volil bom, kakor bom sam hotel!“ Peto kolo: „Kaj, ali ne veš, da imam jaz pri kobarški posojilnici glavno besedo? Ti jo bom že naredil, da boš pomnil!“ Kmet: „No, no! Saj denar se lahko še kje drugje dobi, kakor v Kobaridu!“ Peto kolo je še nekaj grozilo in se jezilo, pa mislimo, da ta jeza ni nevarna, ker se je od takrat tudi to peto kolo strlo na dan volitev v kmečkih občinah. To je namreč tisti mož iz Kobarida, ki je moral na Gabrščekov komando držati hrbet, da smo mi na dan volitev v kmeč. občinah na njem šteli svojo moč. Hvala zanj Andreju Velikemu!

Politični pregled.

Državni zbor.

V torkovi seji je predložil finančni minister Bilinski poslanski zbornici državni proračun za leto 1910. Ta proračun izkazuje 2.649.456.741 K dohodkov in 2.691.499.477 K izdatkov. Prikaže se torej **primanjkljaj 42.042.736 K**. Ta primanjkljaj namerava finančna uprava pokriti z novimi davki in sicer na žganjarino, katere misli povišati od 90 na 140 K na hektoliter; dalje hoče vlada zvišati davek od dedščin in daril. Ti novi dohodki bi donašali državi 10 milijonov. Zvišala pa se bode tudi osebna dohodarina od dohodkov. Zvišati se hoče tudi davek od dividend delniških društev. Nov davek pa se bode upeljal na mineralne vode in na vžiga-

lice, kateri davek bi prinašal državi 19 milijonov kron.

Zbornica je potem razpravljala o treh nujnih predlogih, ki pozivljajo vlado, naj stori potrebne korake proti neznosni draginji živil.

Zbornica se je bavila tudi v sredo in četrtek z nujnimi predlogi, naj vlada stori potrebne korake proti rastočidraginji živil. Vsestransko je prepričanje, da je draginja vsakdanjih živil v istini že dosegla skrajne meje. Različna pa so mnenja o vzrokih draginje in sredstvih proti njej. V tem oziru so razširjene in utrjene naravnost gorostasne bedastoče. Tako za dr. Rennerjem ponavljajo socialni demokratje popolno neresnico, da kmetje odirajo konsumente. Kmet niti svojega dela nima plačanega. Vesel je, ako more svoje pridelke spraviti v denar in plačati davke ter obresti od dolgov. Opozarjamo samo na cene poljskih pridelkov doma in na trgu. Za jabolko, katero je kmet prodal za dva vinarja, plačaš v hotelu 40 vinarjev. Isto velja o drugih pridelkih.

Glavni vzrok draginji živil je torej dejstvo, da konsument navadno ne kupuje neposredno od producenta, marveč od prekupcev. In to največ podraži živila. Dalje, denar dandanes nima več iste veljave, ko pred kakimi desetletji. Vse potrebščine, ki jih mora kupovati kmet, so v cenah ravnotako poskočile, kakor živila. Tretjič ne smemo pozabiti, da so plače poslov dvakrat, trikrat višje. In kmet je še vesel, ako dobi hlapca ali deklo v službo. Torej more le sovražnik kmečkega stanu ali pa bedak trditi, da kmet odira druge stanove. Kmečki stan je še premalo organizovan, da bi z ozirom na svetovni trg in mednarodno konkurenco mogel na domačem trgu narekovati cene. Pač pa to delajo židje na borzah in večji prekupci. Sicer pa morajo mnogi kmetje v hribovitih pokrajinah, koder se bavijo z živinorejo, sami kupovati moko in mnoga druga živila. Sicer pa še noben kmečki neprijatelj ni doslej mogel trditi, da imajo kmetje razmeroma iste dobičke, kakor industrija. Razni karteli vlečejo dividende do 30, celo do 40%. In navzlic temu tarnajo židovski kapitalisti, da vlada zanemarija in z davki davi industrijska podjetja. Mi želimo industriji najboljši uspehe, ob enem pa zahtevamo, da živi kot človek tudi kmet, ki tvori še vedno dobro polovico prebivalstva v državi, daje cesarju najboljši vojake in je še vedno temelj državnemu redu.

Začetkom včerajšne seje državnega zbora so se vršili burni prizori. Češki radikalci so s klici napadali nemške ministre in predsednika poslanske zbornice. Mir je nastal še-le, ko je začel govoriti dr. Renner o draginji živil.

Danes je kratka seja. Predsednik bo naznanil, da se prihodnja seja skliče pismenim potom. Prihodnji teden ne bo sej.

Fred krizo Bienenrthovega kabineta.

V četrtek se je v dunajski mestni hiši vršila konferenca načelnikov nemških strank, katere sta se udeležila tudi ministerski predsednik, Bienenrth, in predsednik poslanske zbornice, dr. Pattai. Stranke so sklenile, naj vlada predloži v sankcijo jezikovne zakone sklenjene od nemških deželnih zborov.

Včeraj pa se je pogajal Bienenrth z voditelji „Slovanske Jednote“ ter jih prosil, naj opustijo obstrukcijo. Ker o tem ni govora, je skoro gotova akutna kriza, ki bo imela za posledico padec celotnega Bienenrthovega kabineta. Prihodnji teden se bo uporabil za konstituiranje novega kabineta, kateremu bo baje načeloval baron Gautsch.

Protest proti povišanju tarif južne železnice.

V sredo je bil izvoljen odbor plavinskih poslancev, ki je šel k železniškemu ministru danes protestirat proti namerovanemu povišanju tovornih tarif južne železnice, ker bi bilo to skrajno škodljivo za prizadete dežele.

Oblastveno dovoljena razprodaja.

radi opustitve svoje trgovine z modnim blagom

v Gosposki ulici šte. 1-1.

sem prisiljen prodati vso zalogo blaga pod lastno kumpno ceno in sicer:

čipke,
bordure,
žamete,
trakove,

kožuhovine,
volne,
rokavice,
moderce.

gumbe,
solnčnike,
pajčolane,
srajce,

ovratnike,
ovratnice,
Jägerjevo perilo,
itd. itd. itd.

Ker se mora razprodati vsa zaloga blaga do 15. novembra t. l., vabim cenjene odjemalce, da uporabijo to ugodno priliko ter si omislijo in nakupijo po najnižjih cenah vsakovrstno v zalogi se nahajajoče blago.

Trgovina z modnim blagom J. ZORNIKOV naslednik Jos. Krawagna.

Novodošlo blago za

NASTOPNO SEZONO

se vdobi po zmernih cenah
v delavnici in trgovini z gotovimi
oblekami

Anton Krusič,

krojaški mojster in trgovec
v Gorici Tržaška ulica šte. 16

(v lastni hiši)
Opozarja se gg. odjemalce, da je došla
ravno kar velika množina raznovrst-
nega blaga kakovosti iz avstrijskih
in angleških tovarov najrazličnejših

za vsaki stan.

Svoji k svojim!

Brez konkurence!
Naznanjam sl. občini, da sem (tvoril v Solkanu v
lastni hiši)
veliko zalogo raznovrstnega pohištva.
Priporočam novoročencem kompletne spalne sobe.
Cene zmerne in brez konkurence.
Blag. trpežno in lepo izdelano. Upogled zalogo dovoljen
vsakomur, ne da bi bil primoran kaj naročiti.
Posredno se priporočam gg. rodbinam z dežele, prečastiti
duhovščini, sl. učiteljsku itd.
Za obilen obisk se priporočam
FERDINAND DELAK,
v SOLKANU št. 299.

Novo podjetje v Solkanu!

Rojaki! podpirajte
slov. šolstvo

= v Gorici! =

Svoji k svojim!

Podpisani slovenski brivec na
Travniku v Gorici št. 21. se priporoča
sl. slovenskemu občinstvu iz mesta in
z dežele za obilen obisk. Postrežba točna
in stogo snažna. Brije in striže tudi
na mesečno odplačevanje. Na zahtevo
brije in striže na domu. V zalogi ima
razne toaletne potrebščine po zmerni ce-
ni. Prevzema vsa lasničarska dela ter
kupi ženske lase po 6 K in naprej
kilogram.

Franc Novak,
brivec,
na Travniku, št. 21.

Autoriziran civ. geometer

Kristjan Pertot

je odprl v Trstu Via Caserma 5. II. nadstr.
svojo pisarno in se priporoča slav. ob-
činstvu kot edini slovenski zemljemerec
za vsa v njegovo stroko pripadajoča
dela.

Glasovir

se prodaja za 150 K. Več se izve
pri g. **Potočniku,** Placuta (Via
Skala) št. 4.

Štev. 3124

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

javna dražba

zastavil III. četrtleta, t. j. mesecev
julija, avgusta in septembra 1908,

začne v

ponedeljek, 6. decembra 1909,

ter se bo nadaljevala naslednje de-
lavniške in sicer četrtke in pon-
edeljke, od 9. ure zjutraj do 1. po-
poludne.

Ob sredah in sobotah meseca decem-
bra bodo v dražbeni dvorani na ogled
sl. občinstvu dragocena zastavila, ki se
prodajo na naslednji dražbi, od 10. do
12. predpoludne in od 3. do 5. pop.

V Gorici, 26. oktobra 1909.

Od ravnateljstva zastavljalnice.

Najboljša češka tvrdka.

Perje za postelje po
zelo nizkih cenah.

Sivo perje, skubeno
1 kg 2 K; boljše vrsta
2 K 40 vin.; polubelo
2 K 80 vin.; belo 4 K; belo, puh 5 K 10 vin.; 1 kg
najfinejše snežno-belo, skubeno 6 K 40 vin., 8 K;
1 kg puh-perje, sivo K 6-7-; belo fino K 10;
najfinejše iz prsnega perja 12 K. Pošiljatve 5 kg,
poštne prosto.

Posteljna oprava

iz gostega, rudečega, višnjevega, belega ali rumen-
kastega naukinga. 1 pernica dolga 180 cm, široka
116 cm ter 2 blazine za podglavo, vsaka po 80 cm
dolga, 58 cm široka, napolnjena z novim, sivim,
trpežnim perjem K 16- s polupuhom K 20- s
puhom 24 K. Posamezne pernice 10 K, 12 K, 14 K,
16 K; blazine za podglavo K 3-3-50, 4-4-50.
Razpošilja se proti povzetju, in sicer od K 12, višje
— poštne prosto. Neugajajoče blago se vrne denar.

S. Benisch in Deschenitz št. 743.

Češko (Böhmerwald).

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavec.

Odvetnik

dr. FELIKS KOVAČIČ

je odprl svojo pisarno

v Trstu, Via S. Nicolò št. 4.

Priporočamo našim rodbinam
Kolinsko cikorijo

Jakob Miklus

mizar in lesni trgovec

v Podgori

na voglu železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
ta, vinskih posod, tiskalnic itd.

Cerkvena pesmarica

za učence slovenskih ljudskih šol,
zložil Danilo Faigel, I. zvezek, iz-
daja za organiste 1 K 20 vin., iz-
daja za učence 40 vin., ki je po-
trjena od naučnega ministertva in
priporočena od c. kr. okrajnega
šolskega sveta v Sežani, se dobi
v trgovini A. Likar v Semeniški
ulici v Gorici.

Skušnja je
najboljša
učiteljica

Schichtovo milo.

Skrbna proučevanja so dognala, da Schichtovo
milo vsaki vodi bodisi v mrzli ali gorki hitro
in močno speni. To milo prodere prav lahko in
prav intenzivno vsako tkanino. Ono odpravi koj
vsak madež ne da bi tkanini škodovalo. —
Schichtovo milo je popolnoma prosto razjeda-
jočih snovij. Napravila se že desetletja vedno
iz enakih snovij. S porabo tega mila za vsako
pranje, za vsakovrstno perilo zahteva torej
previdnost in uporabo tega mila se prihrani pre-
mnoško časa. dela in stroškov.

Zobozdravnik

dr. Ivan Eržen

v Gorici

se je preselil dne 15. oktobra na

Corso Verdi št. 37

in ordinira od 9. zj. do 12. ure predp. in
od 2. do 5. ure pop.

Izdeluje tudi stavbarska in cerkvenega dela.
Izgotovljeno pohištvo lastnega izdelka priprosto in fino se dobi p

Anton Černigoj - Gorica.

Tržaška ulica 18.

